

Strašidelné privítanie

Chlad ovinul spiaceho Axela ako ľadový závoj. Ťahal sa po jeho holých nohách a vkradol sa mu i pod tenké tričko, v ktorom spával.

Axel sa od ľaku prebudil. S doširoka vytreštenými očami civel do tmy. Kde to je? A prečo je mu taká zima?

V hlave mu pomaly naskakovali útržky spomienok. Má za sebou príšerne dlhý let. Spolu s Lilinými rodičmi a svojimi kamarátmi v akcii cestoval na Port Annabellu v Karibiku. Lilin otec si splnil svoj detský sen a prenajal si na karibskom ostrove veľký dom. Volá sa Salamandrový zámok a leží priamo pri mori. Axel nikdy nezabudne, ako sa tvárili taxikári, keď počuli názov dovolenkového domu. Oba muži s tmavou pokožkou vystrašene pokývali hlavami. Tvrdili, že tam straší. Nechali sa prehovoriť, až keď im pán Schroll, Lilin otec, ponúkol ďalšie prepitné. Lilin otec pracuje v zime ako lyžiarsky inštruktor a v lete ako horský vodca. Na duchov a strašidlá neverí.

Oba taxíky prechádzali po zaprášených cestách s množstvom jám. Popri vysokých palmách sa dostali až k najvyššiemu výbežku ostrova, kde ležal Salamandrový zámok.

„Fíha, ten dom vyzerá ako pevnosť!“ zvolala Lilo nadšene.

Budova mala viacero vysokých hranatých veží s rovnými strechami. Múry boli biele, okná zakrývali zelené okenice. Aj široká dvojkrídlová brána bola natretá na zeleno.

Asi sto metrov pred malou pevnosťou taxíky zastavili. Obaja taxikári sa zdráhali ísť ďalej. Vyhnali štyroch kamarátov a manželov Schrollovcov z áut a šmarili im batožinu k nohám. Potom schmatli peniaze a okamžite odfrčali.

„Správajú sa tak, akoby sa z domu mala každú chvíľu vyrútiť nejaká príšera, čo žerie ľudí,“ hundral kývajúc hlavou Dominik. Liliným rodičom a štyrom kamarátom nezostávalo nič iné, len si dovliecť kufre k domu sami. Kľúč bol jednoducho zasunutý v zámke veľkej brány. Vedľa neho visel lístok s odkazom: *Prajem vám príjemný pobyt! Všetko je pre vás pripravené. Moja kancelária bude znova otvorená o tri dni. John Sinclair, maklér.*

„Prenajal som si dom od makléra, ktorý má tu na ostrove kanceláriu,“ vysvetlil pán Schroll. „Popis znel skvelo. Preto som to hneď zobral. Iba cena ma prekvapila. Aj keď Salamandrový zámok je najväčší dovolenkový dom na ostrove, je lacnejší ako všetky ostatné.“

Dominik sa naňho pozrel ponad rám svojich okuliarov. „Ja vás nechcem znepokojovať. Ale možno s tým domom naozaj nie je niečo v poriadku.“

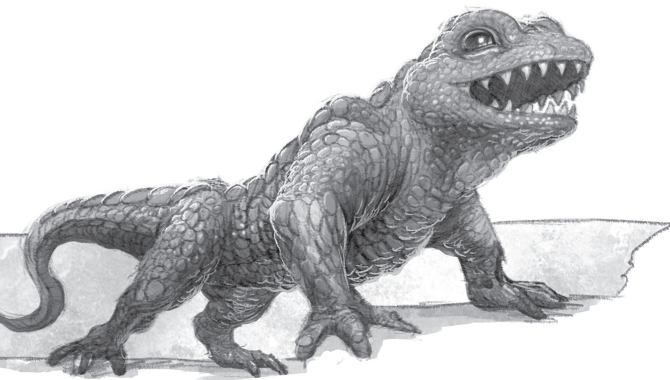
Prečo je taký lacný? Zvláštne!

Pani Schrollová sa usmiala. Chcela otvoriť bránu – a vyľakane cúvla.

„Čo je, mami?“ spýtala sa Lilo.

Pani Schrollová mlčky ukázala na niečo, čo sedelo napravo a naľavo za bránou: zelenkavé salamandry s ohnivočervenými škvrnami. Papule mali doširoka otvorené a trčalo im z nich mnoho malých špicatých zubov.

Poppi podišla bližšie a dôkladnejšie si zvieratá prezrela. „Sú len keramické. No vyzerajú celkom ako skutočné,“ povedala. „Ved' sa toľko neboj!“ Pán Schroll sa uškrnul, potočil kľúčom a roztvoril bránu.

Nehlučne sa pohla dozadu a odhalila pohľad na nádvorie. Uprostred neho sa nachádzal veľký bazén, ponad ktorý viedol úzky klenutý most.

„Neskutočné!“ zvolal Dominik. „Ďalšie salamandry s červenými flakmi.“ Niektoré keramické sochy sedeli pod mostom, iné vykúkali spoza stĺpov. Každá z nich bola veľká ako menší krokodíl. Podobne ako minivydania pri bráne, aj tieto mali papule dokorán otvorené.

Trochu znechutená Lilo objavila sochy salamandier dokonca i v bazéne. Zízali na nich spod vodnej hladiny.

„Deti, upokojte sa!“ povedal pán Schroll. „Vychutnajte si radšej ten úžasný výhľad!“ Prešiel cez most a otvoril ďalšie krídlové dvere.

Za nimi sa rozprestierala žltá piesočnatá pláž, ktorá prechádzala do tyrkysového mora.

„Ako v nejakej reklame!“ zvolala Poppi.

Izby sa nachádzali vo vežiach. Úzke schodiská viedli z nádvoría rovno k dverám. Rýchlo sa dohodli, kto kde bude spať. Lilo a Axel mali izbu s výhľadom na more, Poppina a Dominikova izba ležali zasa smerom k bazénu. Lilini rodičia dostali tú najväčšiu izbu s najkrajším výhľadom na všetky strany.

Na jedálenskom stole na prízemí stála veľká misa s ovocím. Asi na privítanie. Noví hostia boli hladní, a tak sa ponúkli. Hoci bolo len pol ôsmej večer a ešte stále vidno, všetci chceli ísť

rýchlo do postele. Dlhá cesta a šesťhodinový časový posun ich celkom vyčerpali.

Axel spal hlbokým bezsenným spánkom. Zobudil ho až záhadný chlad. Znovu pocítil ľadový závan. *Akoby na mňa dýchol niekto zo záhrobia*, pomyslel si.

Cez okno prenikalo do izby svetlo mesiaca. Axel počul šumenie vln. Ako to, že je tu taká zima? V Karibiku teraz predsa vládne najhorúcejšie leto. Vstal z postele a doťapkal k oknu. Kým však stihol zistiť, čo je príčinou chladného prúdu vzduchu, pohľad mu padol na niečo iné.